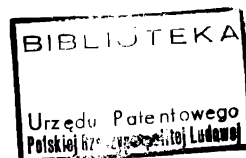


2

5 grudnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

E046 1/347

Nr 2528.

Kl. 37 f 8.

Kazimierz Wolski
(Warszawa, Polska).

37 f 15/18

Polowy namiot lotniczy.

Zgłoszono 23 maja 1921 r.
Udzielono 17 lipca 1925 r.

Polowy namiot lotniczy według niniejszego wynalazku przedstawia brezentowy przenośny typ namiotu przeznaczonego do przechowywania płatowców. Cechą charakterystyczną tego namiotu jest ustrój dachu bez słupów podpierających wewnątrz i krępujących obracanie aparatów lotniczych.

Fig. 1, 2 i 3 rysunku przedstawiają elewację plan i przekrój podłużny namiotu mającego kształt 7-o kąta, w rogach którego stoją słupki, od wierzchołków których idą, niepokazane na rysunku, zwykłe liny, zakotwione w ziemi.

Wiązar dachowy stanowi tu płaski układ składający się: z dwóch słupów *AB* i *CD* (fig. 1, 2 i 3), ze ścięgien z lin stalowych *IAGFHCK*, zakotwionych końcami *I* i *K* w ziemi, z podpórki dachowej *EF*, podpierają-

cej dach w punkcie *E* i opierającej się dolnym końcem *F* na linie stalowej *GFH* i wkońcu z węzłów dachowych *G* i *H*, mocujących ścięgna wiązaru z dachem i usztywnionych przez wszyte w dach liny *GE*, *GL*, *GM* oraz *HE*, *HN* i *HP*.

Wiązar ten leży całkowicie w jednej pionowej płaszczyźnie i stanowi układ stateczny, przypominający kinematycznie korbę *GFH* z korbowodem *FE* stojącym w martwym punkcie. Węzły *G* i *H* grają tu rolę łożysk wykorbowienia, gdyż w napiętym stanie brezentu węzły te są usztywnione tak w kierunku ścięgien wiązaru przez same ścięgna, jak i w kierunku poprzecznym przez liny wszyte w brezent oraz przez sam brezent dachu.

Podpórka dachowa *EF* ujęta za punkt

F i wyprowadzona z położenia pionowego powoduje podniesienie szczytu dachu E (boczny ruch punktu E jest uniemożliwiony przez napięty brezent dachu i liny weń wszyte) oraz obrót układu lin GFH około osi GH ; pod naciskiem więc dachu na punkt E podpórka EF dąży do powrotu do położenia pionowego.

Węzły G i H prócz tego służą jako dwa dodatkowe punkty podparcia dachu, przez co ciężar jego rozkładać się na większą liczbę punktów wiażaru, korzystniej go obciąża, dach zaś podparty w wielu punktach mniej zwisa.

Zastrzeżenie patentowe.

Polowy namiot lotniczy, znamienny tem, że słupy wewnętrzne zastąpione są przez jedną lub kilka podpórek (EF), wspartych swemi dolnemi końcami (F) na linie (ABC), podtrzymywanej przez słupy boczne namiotu (AB i CD) i zakotwionej końcami w ziemi, tworząc w ten sposób wiażar płaski, przyczem w miejscach przenikania przez dach namiotu liny wiażarowe są zmocowane z płótnem dachu i usztywnione przez liny, wszyte w dach.

Kazimierz Wolski.

Fig. 1.

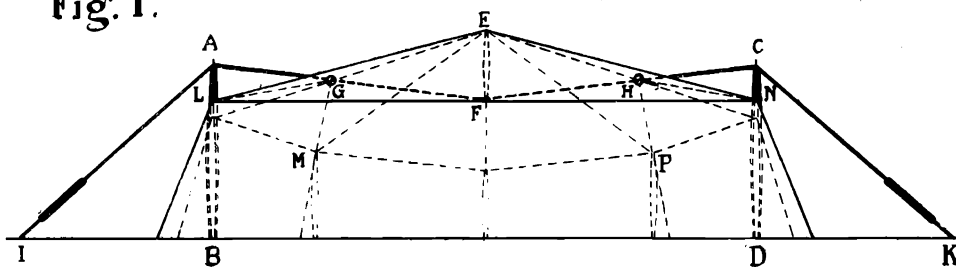


Fig. 2.

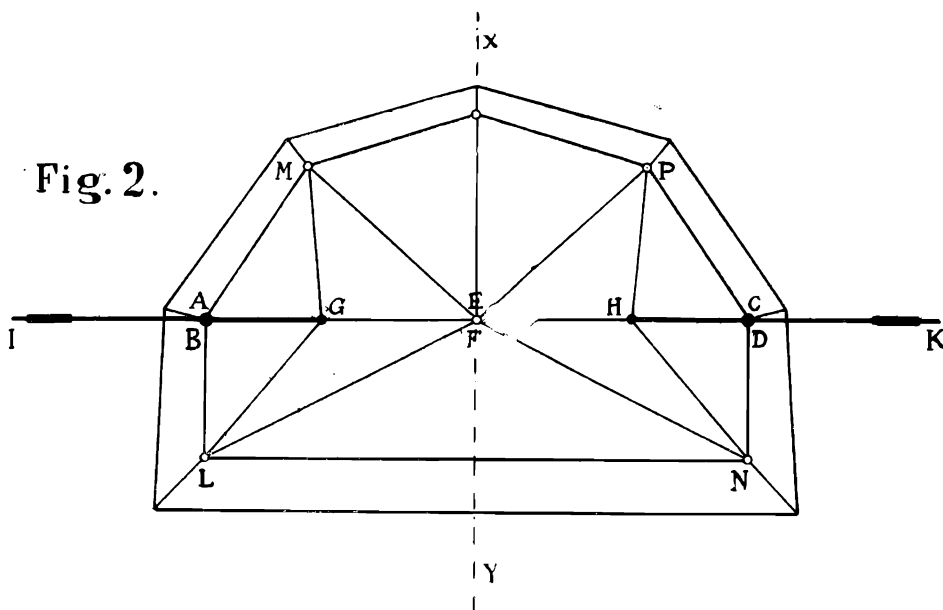


Fig. 3.

